

КОСТЕНКО Олександр Миколайович, дійсний член (академік) НАПрН України, професор кафедри кримінального та кримінального процесуального права (за сумісництвом), доктор юридичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України.

Освіта вища юридична: У 1978 р. закінчив юридичний факультет Київського ордена Леніна державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Після закінчення університету працював адвокатом у Миколаївській обласній колегії адвокатів. З 1979 р. – аспірант Інституту держави і права АН УРСР (нині – інститут держави і права імені В. Н. Корецького НАН України). Від 1982 р. працює в цьому інституті на посадах молодшого наукового співробітника, наукового співробітника, старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника, завідувача відділу проблем кримінального права, кримінології та судоустрою.

У 1983 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему: «Проблема співвідношення раціонального і емоціонального в кримінології» (спеціальність 12.00.08), у 1995 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему: «Воля і свідомість злочинця (дослідження з застосуванням принципу натуралізму)» (спеціальність 12.00.08). Вчене звання професора присвоєно у 2000 р. У 2004 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2008 р. – дійсним членом (академіком) Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України).

Заслужений діяч науки і техніки України (2007). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2009), Почесною грамотою Верховної Ради України (2009), нагрудним знаком Міністерства юстиції України «За заслуги» (2008), відзнакою Міністерства внутрішніх справ України «За розвиток науки, техніки, освіти» (2009). Лауреат премії НАН України імені М. П. Василенка (1995), Премії імені Ярослава Мудрого (2005).

Брав участь у складі робочих груп з підготовки проекту Кримінального процесуального кодексу України, проектів законів «Про боротьбу з корупцією», «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю», «Про прокуратуру».

Член редакційних колегій журналів «Право України», «Публічне право», «Вісник кримінального судочинства», щорічника «Правова держава». Член спеціалізованих вчених рад Д 26.236.02 в Інституті держави і права імені В. М. Корецького НАН України та Д 26.001.05 у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка.

Напрями наукової діяльності – методологія соціальних наук, принцип натуралізму в соціальних науках, зокрема в юридичній науці та кримінології, дослідження соціальних аномалій, соціопсихологія волі й свідомості злочинця, проблеми соціальної культури особи. Опублікував понад 400 наукових та навчально-методичних праць, серед яких: «Принцип отражения в криминологии» (1986), «Криминальный произвол (социопсихология воли и сознания преступника: монография» (1990), «Преступная неосторожность (уголовно-правовые и криминологические проблемы)» (у співавт., 1992), «Уголовное наказание» (1997), «Кримінальне, кримінально-процесуальне та кримінально-виконавче законодавство України. Тендерна експертиза» (2004), «Культура і закон – у протидії злу: монографія» (2008), «Проблема № 1 сучасної цивілізації (в українському контексті): монографія» (2008), «Правова система України: історія, стан та перспективи: у 5 т. Т. 5: Кримінально-правові науки. Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю» (у співавт., 2008 (укр.), 2011 (рос.), 2013 (англ.)), «Протидія порушенням прав людини засобами кримінальної юстиції» (у співавт., 2009), «Структура тюремной индустрии: монография» (у співавт., 2012), «Мала енциклопедія кримінального права» (у співавт., 2012), «Правова доктрина України: у 5 т. Т. 5: Кримінально-правові науки в Україні: стан, проблеми та шляхи розвитку» (у співавт., 2013 (укр.), 2018 (англ.)), «Велика українська юридична енциклопедія: у 20 т. Т. 17: Кримінальне право» (у співавт., 2017).